

Я розігнула заанімілі пальці, відпустила ручку, з болем поворушила рукою, а тоді підвелася, марно намагаючись стояти рівно на хитких ногах, — і повернула ручку.

Вона піддалася надто легко — без жодного опору — і ні на міліметр не зсунула засув. Він зламав замок.

Бляха.

Бляха, бляха, бляха!

Я опинилася в пастці.

Мені знадобилося дві години, щоб вибратися з кімнати. Стационарного телефона в мене не було, тож я не могла подзвонити в поліцію, а вікна захищали ґратки. Намагаючись відімкнути замок, я зламала свою найкращу пилочку для нігтів, та нарешті змогла впоратися із дверима і вийти у вузький коридор. У мене маленька однокімнатна квартира з кухнею і крихітною ванною, і загалом всю її можна роздивитися від дверей спальні, але я все одно зазирнула в кожні двері, навіть відкрила шафку в коридорі, де стоїть пілотяг. Мала впевнитися, що чоловік справді пішов.

У голові гупало. Руки дрижали. Я побрела до сусідки. Впіймала себе на тому, що озираюся через плече на темну вулицю, чекаючи, коли ж вона відчинить. Було десь близько четвертої ранку, тож мені довелося довго стукати, щоб сусідка прокинулася. Я чула, як місис Джонсон бурчить, плентаючись сходами. Вона відчинила двері з виразом сонної розгубленості й тривоги на обличчі. Та побачивши на порозі мене в нічній сорочці, із кров'ю на обличчі й руках, похапцем зняла ланцюжок із дверей.

— Мамо рідна! Що сталося?

— Мене пограбували.

Говорити було важко. Чи то прохолодне осіннє повітря так впливало, чи то шок, але я почала конвульсивно труситися. Зуби стукотіли так, що я на секунду злякалася, що

вони зараз усі тріснуть і розсипляться. Зусиллям волі відігнала цю думку.

— У тебе кров! — вжахнулася місис Джонсон. — Сили небесні, та заходь уже швидше, заходь...

Вона провела мене у вітальню з килимами з орнаментом пейслі. Її будинок маленький, темний і занадто теплий, але зараз він здавався мені острівцем безпеки.

— Сідай, сідай. — Вона вказала на червоний м'який диван, а потім зі стогоном опустила на коліна й почала крутити ручки каміна. Щось клацнуло, і я відчула, як у кімнаті ще потеплішало. Сусідка важко підвелася з колін. — Зроблю тобі гарячого чаю.

— Та все гаразд, місис Джонсон, чесно. Як думаєте...

Але вона вперто похитала головою:

— Коли в людини шок, немає нічого кращого за гарячий чай.

Тож я сиділа, вчепившись у коліна, щоб заспокоїти тремтіння рук, а вона попорпалася на крихітній кухні й принесла на таці дві чашки. Я взяла ту, що стояла ближче до мене, зробила ковток, скривилася, коли гаряче скло торкнулося порізу на руці. Чай був такий солодкий, що я майже не відчувала присмаку крові, що поступово танув у мене в роті. Мабуть, чай у таких випадках справді допомагає.

Місис Джонсон чаю не пила. Просто дивилася на мене, стривожено наморщивши лоба.

— Він... — Вона затнулася. — Він тобі щось зробив?

Я зрозуміла, про що вона. Похитала головою, але відповісти змогла лише після того, як зробила ще один ковток окропу з чашки.

— Ні. Він мене навіть не торкнувся. Він гахнув дверима мені в обличчя, тому щока й поранена. А руку я порізала, коли намагалася відчинити двері. Він мене зачинив.

Спалахом повернувся спогад, як я копирсаюся в замку пилкою для нігтів і ножицями. Джуд завжди дражнився, що я вічно беру не ті інструменти — що розетку не варто викручувати кінчиком кухонного ножа, а шину з велосипеда не знімають рушником. Лише минулих вихідних він реготав, коли я намагалася полагодити насадку для душу, обмотуючи її скотчем, а потім пів дня акуратно замазував її епоксидною смолою. Але зараз він в Україні. Тож краще про нього не думати. Якщо подумаю — заплачу, а якщо розрезуся, то вже не зможу зупинитися.

— Бідна ти дівчинко.

Я ковтнула.

— Місис Джонсон, дякую за чай, але, якщо чесно, я хотіла... Можна від вас подзвонити? Він забрав мій телефон, і я не змогла повідомити в поліцію.

— Звісно, звісно. Допивай чай. Телефон отам, — показала вона рукою.

Я обернулася і побачила накритий серветкою столик, на якому стояв, мабуть, останній у Лондоні дисковий телефон — якщо не рахувати тих, що продають у вінтажних будинках у районі Іслінгтон. Я слухняно допила чай і підняла слухавку.

На якусь мить мій палець завис над цифрою дев'ять, але потім я зітхнула. За чоловіком уже й слід прохолов. Що вони тепер вдіють? У будь-якому разі, це вже не терміновий виклик.

Натомість я набрала 101 — ситуації, що не носять надзвичайного характеру, — і зачекала, коли мене з'єднають з оператором.

А потім сіла й замислилася про страховку, якої в мене не було, замок із додатковим захистом, якого я не встановила, і весь кошмар, на який перетворилася ця ніч.

Подяки

Щиро вдячна всім, хто допомагав мені під час написання «Жінки з каюти № 10». Письменництво — дивна і самотня праця, але видання книжки — однозначно командна робота, і я надзвичайно вдячна, що зі мною працювали такі відповідальні, веселі й просто чудові люди.

Насамперед маю подякувати двом Елісон: Елісон Геннессі з «Гарвілл Секер» і Елісон Каллаган зі «Скаута». Ви обидві — тактовні й наполегливі редакторки, професіоналки, які довели, що три голови кращі за одну.

Мушу відзначити багатьох людей із «Вінтажу», та найбільше я в боргу перед вами: Ліз Фоулі, Бетан Джонс, Гелен Флуд, Ейн Малкін, Рейчел Кагنونі, Річард Кейбл, Крістіан Льюїс, Фае Брюстер, Рейчел Ладбрук. Також дякую Верші за прекрасний дизайн книжки, Саймону Родсу за продакшен і, звісно, Тому Дрейку-Лі й усім із відділу продажів за те, що мої книжки знайшли своїх читачів. Дякую Джейн Кірбі, Пенні Ліхті, Моніці Корлесс і Сему Коатсу за те, що продають книжку в усьому світі. Дякую, що так ревно піклуетесь про «Каюту» — я надзвичайно пишаюся бути авторкою, що видається у «Вінтажі»!

Моя агентка Єва Вайт і її команда завжди на моєму боці, а спільнота талановитих письменників в інтернеті й поза ним уміє здивувати, і я неймовірно вдячна за ці почуття.

Мої рідні та друзі знають, як сильно я їх люблю, тож я лишень повторю, що це правда!

ЗМІСТ

Частина перша	7	Розділ 19	194
Розділ 1	8	Розділ 20	204
Розділ 2	13	Розділ 21	213
Розділ 3	29	Частина шоста	235
Розділ 4	36	Розділ 22	236
Розділ 5	40	Розділ 23	241
Частина друга	53	Розділ 24	254
Розділ 6	54	Розділ 25	261
Розділ 7	63	Розділ 26	263
Розділ 8	76	Розділ 27	271
Розділ 9	85	Розділ 28	277
Частина третя	97	Частина сьома	283
Розділ 10	98	Розділ 29	284
Розділ 11	106	Розділ 30	291
Розділ 12	111	Частина восьма	301
Розділ 13	130	Розділ 31	302
Частина четверта	143	Розділ 32	310
Розділ 14	144	Розділ 33	319
Розділ 15	153	Розділ 34	325
Розділ 16	163	Розділ 35	330
Частина п'ята	173	Розділ 36	335
Розділ 17	174	Розділ 37	338
Розділ 18	180	Подяки	350